

Dimitrios

Revista Parohiei „Sfântul Dumitru-Postă” - Paraclis Universitar

Nr. 210 | 24 august - 6 septembrie | 2020 | Anul VIII

apariție bilunară

Chipul spre viitor

Părintele Paroh Mihai GOJGAR

Pedagogia vieții

Nicușor DECIU

Premiera unui film pentru istorie

Horia-Ioan IOVA

NOILE TITLURI

Editorial

Chipul spre viitor

Explicarea Sfintei Scripturi

Solomon - sfânt sau păcătos?

Puncte de Vedere

Pedagogia vieții

Interviu

Biserica este casa fiecărui suflet

Tradiții

1 Răpciune: prima zi din an

Dicționar liturgic

Litierul

Pateric

O carte bună, creștinească, este un înger al lui Dumnezeu!

Istorie

Premiera unui film pentru istorie

Creștinismul în lume

TIPAR REALIZAT LA

www.pimcopy.com

Email: pimcopy@yahoo.com

Adresa: B-dul Mihail Kogălniceanu,
nr. 24, Parter, Sector 5, București
Tel: 0758.971.001

REDACTIE

COORDONATOR: Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

REDACTOR-ŞEF: Monica DAMIAN

CONCEPȚIE GRAFICĂ și DTP: Andrei JORA și Daniel JORA

DISTRIBUȚIE: Mihaela IANCU

COLABORATORI: Horia-Ioan IOVA, Oana IVAN, Daniel JORA,
Bogdan NICOLAESCU, Ionelia OLTEANU

ISSN 2393-4859

ISSN-L 2393-4859

Foto Coperta 1: Laura DOBRE

Chipul spre viitor

Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

Pe 23 august, în 1595, armata condusă de Mihai Viteazu îi învingea pe turci la Călugăreni, una dintre cele mai cunoscute victorii din istoria noastră. În 1939, tot pe 23 august, miniștrii de externe ai Germaniei și Uniunii Sovietice semnavă celebrul, și catastrofalul pentru noi, Pact Ribbentrop-Molotov; Basarabia urma să intre între granițele U.R.S.S. peste fix cinci ani, România întorcea armele împotriva Puterilor Axei, mareșalul Antonescu era destituit și arestat; până în 1989, 23 al lui Gustar avea să fie ziua națională a românilor. Nu, nu am intenționat o lecție de istorie și nici o pagină de amintire a principalelor evenimente ale zilei. Din punctul în care ne aflăm, ne uităm în spate, cât putem, cât știm, cât vedem. Dar avem și posibilitatea privirii în față, atât cât vrem, cât simțim. Da, chipul spre viitor!

La momentul în care citiți rândurile de față, curtea bisericii s-a animat de voluntarii Asociației Umanitare Tadeu, de prietenii parohiei, de enoriași, turiști, mirosuri îmbietoare, culoare și surâs. Ah, și viitor. DA, tot ce se face azi, 23 august 2020 (parohia noastră în parteneriat cu Asociația Umanitară

Foto: Andreea DOBRESCU

Tadeu organizează târgul caritabil AuGUSTeria în scopul strângerii de fonduri în vederea susținerii copiilor care provin din familii sărace pentru începerea anului școlar), aduce o rază de lumină în viitorul a 200 de copii din cinci județe, o speranță pentru educația lor și binele comun. Aș vrea ca fiecare om care pășește în curte astăzi, ori care donează online, sau care aduce rechizitele la biserică până pe 31 august să înțeleagă perspectiva unui copil, oarecare, să-i spunem Iliuță, un suflet care nu are bani de caiete noi, ci va scrie pe o agendă primită de tatăl lui de la partidul care își făcea campanie în sat acum doi ani – o păstrau de bună; așa cum e și perechea lui de teniși, pe care îi ia atunci când merge în vreo vizită, la oraș – o dată pe an,

să vadă artificii de ziua localității, ori la nașa care îi mai pune în palmă 50 de lei pentru bomboane și pe care el îi ține ascunși până când îi dă mamei care se plânge uneori că nu are pentru ulei sau pentru lumină; Iliuță nu are stilou, șansa lui stă în generozitatea unei secretare de la primărie, rudă îndepărtată, care îi mai dă din pixurile aproape terminate. Aproape terminat e și fâșul care acoperă ghiozdanul lui uzat, dar pe care el, imaginativ, l-a

colorat în zonele șterse cu câteva carioci ale unui coleg bun. Iliuță poate ajunge departe, poate să depășească frustrările îngrozitoare pe care trebuie să le înfrunte; are nevoie de un strop de ajutor, are nevoie să îi spună cineva că îi pasă. România cea bogată, chiar este bogată!, nu înseamnă doar beizadele care se lăfăie în mașini și la TV, copii care vor console de sute de euro și haine de mii de dolari; avem printre cei 20 de milioane (atâția om fi?)

sute de mii de copii care nu au șanse egale la educație, care trebuie să înfrunte nu doar lecțiile, online sau nu, ci și amărăciunea sărăciei. Atunci când veți gusta produsele din curte, când veți pune un caiet, un penar sau pixuri în cutia de donații sau când veți face un transfer online pentru scopul nostru caritabil să vă gândiți la Iliuță, la găurile din teniși și ghiozdan, la găurile din programul de mese și din inima lui străpunsă de indiferența celor din jur. Vă mulțumesc în numele celor 200 de copii care vor zâmbi datorită dumneavoastră!

Foto: medium.com

Solomon - sfânt sau păcătos?

Pr. Alexandru MIHĂILĂ

Dacă în cazul lui David lucrurile sunt simple (este Sfântul Prooroc David), în cazul lui Solomon problema stă ceva mai complicat. Este el sfânt, ne putem închina lui, îl menționăm în cult sau nu? Punctul de plecare este textul biblic, iar aici situația nu se prezintă deloc clară. În istoria deuteronomistă, Solomon este introdus cititorului ca fiul legăturii nelegitime dintre regele David și Batșeba. Dar dacă primul copil al legăturii celor doi moare ca pedeapsă a lui Dumnezeu, al doilea, Solomon, trăiește și - ceea ce devine foarte important - „Domnul l-a iubit pe acesta” (2 Regi 12, 24). De altfel, numele său de la naștere era chiar *Iedidia*, „adică iubitul Domnului, cum îi spusese Domnul” (v. 25). De asemenea, și despre Solomon se spune că „iubea pe Domnul, purtându-se după legea tatălui său” (3 Regi 3, 3).

Solomon se bucură de daruri divine speciale: „și a dat Dumnezeu lui Solomon înțelepciune și pricepere

foarte mare și cunoștințe multe, ca nisipul de pe țărmul mării. Și era înțelepciunea lui Solomon mai presus de înțelepciunea tuturor fiilor Răsăritului și mai presus de toată înțelepciunea Egiptenilor” (3 Regi 4, 29-30). „Regele Solomon a întrecut pe toți regii pământului în bogăție și în înțelepciune” (3 Regi 10, 23). În plus, el rămâne prin excelență ca regele constructor, zidind Templul din Ierusalim. [...]

Prima cauză a căderii lui Solomon a fost neascultarea față de Legea Deuteronomului, care interzicea legătura matrimonială cu femeile străine. Concluzia este că „femeile i-au smintit inima lui” (3 Regi 11, 3). A doua cauză e dată de idolatrie: „La timpul bătrâneții lui Solomon, femeile lui i-au întors inima spre alți dumnezei și inima lui nu i-a mai fost deloc întregă la Domnul Dumnezeul său, ca inima lui David, tatăl său” (3 Regi 11, 4). [...]

Este Solomon un rege decăzut sau unul evlavios? Aș spune că

28 AUGUST | ORA 21⁰⁰
PRIVEGHERE

În cinstea Praznicului
Tăierii Capului Sfântului Ioan Botezătorul

La sfârșitul anului bisericesc, vom înălța rugăciuni de mulțumire pentru binefacerile primite și ne vom ruga pentru împlinirea dorințelor bune.

Acatistul Sfântului Ioan Botezătorul, Vecernie cu Litie, Utrenia și Sfânta Liturghie.

acest caz seamănă oarecum cu viața Sfântului Ștefan cel Mare. Biserica nu a inventat un nou profil pentru niciunul dintre ei. Reabilitarea lui Solomon se regăsește chiar în Scriptură, în cărțile mai târzii, precum Paralipomenele, după cum și Ștefan cel Mare era considerat sfânt de către urmași.

În asemenea cazuri, cultul liturgic demonstrează cel mai bine statutul persoanei respective. De pildă, în *Duminica Sfinților Strămoși* se face la sinaxar „pomenirea regelui Solomon, fiul lui David”. Este adevărat că alte persoane din Vechiul Testament au apelativul de „sfânt” sau „drept” și că aici apar și alți regi nedrepți, însă nici lui David nu i se atribuie în acest loc din sinaxar niciun apelativ, deși el este recunoscut ca „sfânt prooroc”.

Alexandru Mihăilă, *Nelămuriri din Vechiul Testament*, Vol. I, Ed. Nemira, 2011, pp. 133-138.

Decisivă este însă practica picturală bisericească, în care există icoane cu Solomon ca sfânt prooroc. În *Erminia picturii bizantine*, Dionisie din Furna îl menționează pe „proorocul și regele Solomon” între „Sfinții prooroci”. Aceasta demonstrează că Biserica reține prin iconomie viața unei personalități, privind-o în întregime.

Lui Solomon nu i se adresează rugăciuni, dar el apare iconografic ca un sfânt al Vechiului Testament care prin umbră și nedeplin L-a preînchipuit pe Hristos și a scris sub inspirație divină cărți biblice (cinci la număr după tradiție, inclusiv necanonice și apocrife: Pildele, Ecclesiastul, Cântarea Cântărilor, Înțelepciunea lui Solomon, Psalmii lui Solomon).

Rubrică realizată: Daniel JORA

Pedagogia vieții

Nicușor DECIU

De obicei, omul sau comunitatea care are ocazia să treacă prin diverse evenimente dureroase, specifice de altfel existenței pământești, se schimbă, reconsideră anumite principii de viață și anumite comportamente, câștigă un plus de luciditate și, într-un cuvânt, ajunge să se înțelească.

Vedem cum se întâmplă aceasta de-a lungul istoriei, atunci când după războaie, ciume, cutremure etc., viața comunităților se schimbă de o manieră radicală, fie și numai pentru o scurtă perioadă, dar negreșit se schimbă! Nu mai vorbesc de diverse semne vădite, care au avut în mentalul colectiv ecoul unor atenționări divine și, de aceea, forța de a zgudui conștiințele. De pildă, cutremurul de pământ din Constantinopol ce a survenit exilării Sfântului Ioan Gură de Aur de către trufașa împărăteasă Eudoxia, în urma căruia poporul înfricoșat i-a cerut împăratului să îndepărteze mânia lui Dumnezeu, prin grabnica rechemare a Sfântului Ioan pe tronul arhiepiscopal. Și, astfel, întreaga conducere a imperiului a ajuns să se smerească în fața plăcutului lui Dumnezeu, Ioan. La fel s-a întâmplat în vremea grindinei neobișnuite ce a lovit ținuturile Nazianzului (o regiune caldă, de altfel), în timpul Sfântului Grigorie Teologul, pustiind ogoarele acelor ținuturi.

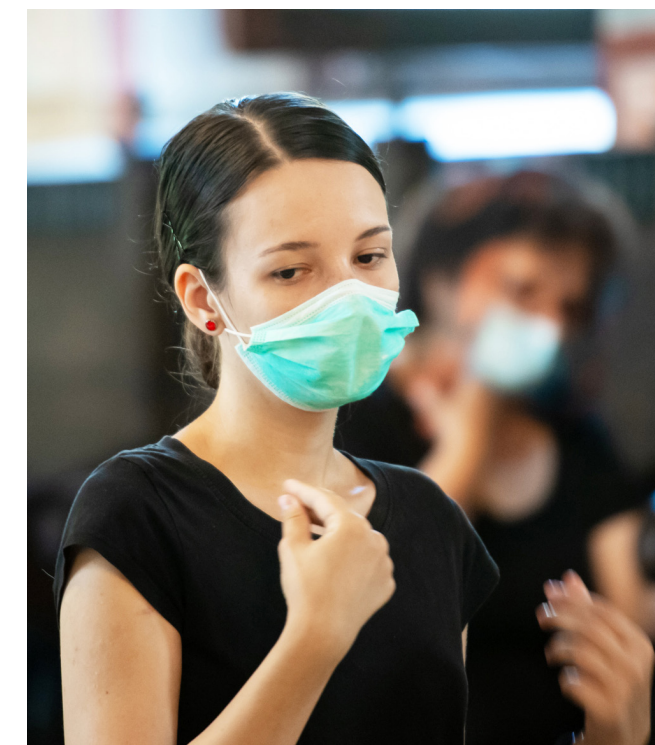

Foto: Mircea FLORESCU

Atunci, oamenii îngroziți au alergat la episcopul lor pentru a mijloci la Dumnezeu încetarea pedepsei. Însă, în aceste cazuri, precum și în altele, pentru amintirea cărora nu avem spațiu, lucrurile nu au revenit în matca firească, fără ca poporul să-și fi asumat pedagogia divină.

Și astăzi traversăm o perioadă de suferință, adusă de pandemie și mai ales de consecințele multiple ale acesteia. Însă, din păcate, aceste necazuri nu au generat nicio schimbare, nicio renaștere a comportamentului moral, așa cum am văzut că s-a întâmplat de-a lungul istoriei, și de aceea nici nu se întrevade vreo soluție apropiată. Sesizăm astfel cum acoperirea gurii, recomandată

Asociația Umanitară Tadeu cu sprijinul Bisericii „Sfântul Dumitru-Poștă”, Paraclis Universitar, și cu binecuvântarea Părintelui Paroh Dr. Mihai Gojgar desfășoară, începând cu anul 2017, în mod curent, proiecte sociale, de întrajutorare și educaționale.

În perspectiva dezvoltării acesteia, ne-am propus organizarea unui atelier informativ cu privire la prezentarea portofoliului de activități ale asociației, atelier la care pot participa studenți, masteranzi, absolvenți ai Specializării Asistență socială. Pentru mai multe detalii, puteți accesa pagina de Facebook: www.facebook.com/asociatiatadeu.

Dacă sunteți interesați, vă rugăm să ne contactați la numărul de telefon 0724.269.499, urmând a stabili o dată a întâlnirii noastre.

de autorități, nu a adus cu sine și acoperirea cuviincioasă a trupului sau acoperirea cuvintelor imorale și chiar de hulă la adresa lui Dumnezeu. Dar poate că cea mai neașteptată atitudine, generată în această vreme, este disprețuirea adevărului, atât a celui științific, cât și a Adevărului revelat. Însă, fără această sinceritate față de Adevăr, nu vom putea găsi vreo soluție a actualei crize și cu atât mai puțin mintea omenească va prinde mesajul lui Dumnezeu, Care are cu noi o anumită pedagogie. Dar dacă nu mai avem „ochi de văzut și urechi de auzit”, putem măcar împrumuta vederea sfinților. Iată, spre pildă, ce a grăit Sfântul Grigorie Teologul poporului

lovit și sărăcit de plaga grindinei; o întrebare ce conține în același timp și răspunsul, atât pentru contemporanii săi, cât și pentru noi: „Și cum această lume (cosmos) care a fost creată pentru ca oamenii să se desfete de ea, care este o desfătare deopotrivă meritorie și de obște pentru toți oamenii, se transformă într-un loc de pedeapsă al celor necredincioși, în care să fim pedepsiți de acele lucruri pentru care nu ne-am arătat mulțumitori, deși ni s-a făcut cinstea de a ne fi fost dăruite, și pentru ca să cunoaștem puterea Dăruitorului din cele pe care le pătimim, întrucât nu am cunoscut-o din binefacerile ce ne-au fost făcute?”.

ziarulumina.ro

Foto: Laura DOBRE

Biserica este casa fiecărui suflet

De-a lungul timpului, mai exact de șase ani de când calc pragul Bisericii „Sfântul Dumitru-Poștă”, am reușit să cunosc, puțin câte puțin, fiecare suflet care s-a atașat de această biserică și care este parte din comunitatea minunată formată în jurul ei. Fiecare cu povestea lui, cu propria experiență și cu propriile gânduri. O diversitate minunată pe care acum o explorez prin intermediul acestor interviuri. Înainte de a vă pune la suflet interviul din acest număr, o să vă povestesc pe scurt cum am cunoscut persoana pe care urmează să o descoperiți.

Mi-a fost dat să aflu de la un prieten de Asociația Tradiția Românească, formată din oameni tineri, care lăsau pentru un moment griile cotidiene pentru a petrece timp împreună și pentru a face lucruri frumoase. Această asociație avea și un cor care se numea „Datina Românească” și în care am avut bucuria și onoarea să cânt. Era vremea colindelor, eram un tânăr care încerca să se integreze printre ceilalți, deși nu îi cunoșteam pe toți. Nu mi-a fost greu și încet, încet am început să merg cu ei la colindat pe la mai multe biserici din București, printre care și Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”. Printre membrii acestui cor se număra și Laura Mircea, cea pe care am ajuns să o și intervievez în calitate de membru al familiei „Sfântul Dumitru-Poștă”.

Cum ai ajuns la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”? Care e povestea ta?

Am ajuns la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă” prin anul 2011, când colindam împreună cu părintele diacon Bogdan Bădiță în corul „Datina Românească”. După ce dumnealui a fost hirotonit în treapta de diacon, ne-am gândit să venim și noi, o bună parte dintre membrii corului, să vedem cum este la biserica unde slujește.

Ce îți place cel mai mult la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”?

Îmi amintesc perfect că prima dată când am intrat în biserică, m-a uimit aspectul ei. Crăpăturile de pe pereți erau aproape reparate, dar semănau cu niște fulgere. Am avut un sentiment foarte plăcut atunci când am ajuns aici. Ceva îmi spunea că este locul

Foto: Arhiva personală

Laura - Florentina MIRCEA,
București, 39 ani, economist

pe care îl căutam dintotdeauna. Și s-a dovedit a fi adevărat, drept urmare că aici mă regăsesc complet și nu mă mai pot despărți de el.

Ce te-a determinat să rămâi parte a familiei „Sfântul Dumitru- Poștă”?

Ceea ce m-a făcut să rămân a fost liniștea și pacea pe care o găseam aici, predicile pline de viață ale părintelui și sentimentul de „acasă”. Un sentiment pe care îl găsești din ce în ce mai greu în aceste vremuri tulburi.

Ce părere ai despre comunitatea formată aici?

La început, erau doar câțiva oameni la slujbe, dar în timp, s-a format în jurul părintelui o familie în continuă creștere, tânără și plină de

entuziasm. O mână de oameni care fac foarte multe pentru a-i ajuta pe cei din jur. Aici mă gândesc la târgurile caritabile și acțiunile umanitare plănuite din timp cu dibăcie și responsabilitate pentru ca totul să iasă bine, iar oamenii nevoiași să fie fericiți. Mereu e ceva de făcut și de plănit, iar membrii „familiei” sunt ca niște albinuțe mereu ocupate. Asta se vede din afară și atrage pe oricine vine pentru prima dată.

Există ceva ce ai schimba sau ți-ar plăcea să fie diferit?

Nu știu ce aș schimba sau ce mi-ar plăcea să fie diferit, cred că mereu e loc de mai multă dragoste, iar dragoste avem cu toții din plin de dăruit.

Rubrică realizată: Ionelia OLTEANU

lumeasatului.ro

1 Răpciune: prima zi din an

În septembrie, se sfârșește pulsul viu al naturii și începe timpul răcoros, ploios, care urâtește natura. Luna septembrie se numește și **Răpciune**. Potrivit tradiției populare, după cum va fi timpul pe 1 septembrie, așa va fi anul viitor: dacă plouă dimineața, va fi primăvara ploioasă; soare la amiază înseamnă an bun, dacă plouă, va fi an ploios; vremea posomorâtă înseamnă toamnă rea, tunetele anunță toamnă lungă.

În folclor, lui septembrie i se mai spune și „viniceriu”, fiind luna strugurilor când se culeg poamele și se pregătesc gropile pentru altoi. Poate de aceea au și împărțit străbunii luna aceasta în patru perioade distincte: Săptămâna Sântămăriei Mici, Săptămâna Strugurilor, Săptămâna Averii și Săptămâna lui Mioi.

În lumea agrară, septembrie este una dintre cele mai solicitate luni: se strâng recoltele și se pregătește terenul pentru următorul an agricol; se

pregătesc albinele pentru iarnă pentru că jumătatea lunii este considerată ca fiind debutul iernii apicole; tot acum, în unele zone din țară, ciobanii încep să coboare oile de pe munte și să le pregătească pentru iernat.

Țăranii credeau că, pe 1 septembrie, vrăbiile „merg pe măsură să-și facă boierescul”, adică duc împărătesei lor boabele ce li se cuvin din fiecare holdă, pentru a avea provizii peste an. De aceea, „nu vei găsi o vrabie, nici să dai un galben” în această zi.

Pe 1 septembrie începe anul nou bisericesc, iar primul sfânt pomenit e Simeon Stâlpnicul, care, în credința populară, susține cerul și pământul, stând într-un picior pe un stâlp înalt. Se spune că dacă nu îi este respectată ziua, sfântul produce cutremure și casele se dărâmă din temelie. La sate, oamenii nu lucrează pe 1 septembrie. Nu se taie nimic, ca să nu se strice spicele.

Rubrică realizată: Oana IVAN

PUNE SUFLET PENTRU EDUCAȚIE!
campanie caritabilă

Ajută-ne să pregătim pentru școală copiii sărmani care au nevoie de rechizite școlare (ghiozdane, caiete, pixuri, creioane etc)! Materialele pot fi donate la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”, Paraclis Universitar.

Mulțumim pentru sprijin!

Campania se va desfășura în perioada:
1 august - 1 septembrie 2020.

Litierul

Litierul este un obiect liturgic, este un fel de tavă rotundă, din metal, având patru cupe sau adâncituri, în care se pun pâinile (artosele), grâul, vinul și untdelemnul, la slujba Litiei. Odată cu perioada bizantină, litierile au devenit mai complexe, unele dintre ele având forma unei biserici. Acestea erau confecționate din aur sau argint, iar cele patru materii de jertfă care vor fi binecuvântate simbolizează creația lui Dumnezeu dăruită oamenilor spre hrană (pâinile și grâul), spre bucurie (vinul) și spre mângâiere și vindecare (untdelemnul).

Unii Sfinți Părinți arată legătura teologică dintre aceste patru materii și dăruirea de Sine a lui Hristos ca Pâinea cea veșnică, Grâul care înviază din sânurile pământului, Vinul cel de bucurie al Jertfei și Untdelemnul iubirii Părintelui ceresc (Hristos înseamnă în limba greacă „Cel uns”). De asemenea, peste rănilor celui căzut între tâlhari, Samaritanianul milostiv Hristos toarnă untdelemn și vin. Unele dintre cele mai frumoase litieră se păstrează astăzi în Sfântul Munte Athos, unele dintre ele dăruite de domnii români mănăstirilor aghiorite.

ziarulumina.ro

Pateric

O carte bună, creștinească, este un înger al lui Dumnezeu!

Părintele Nicodim pune mare accent pe răspândirea cărților bune, ortodoxe, în rândul credincioșilor. Uneori zicea către fiii săi duhovnicești:

– O carte bună, creștinească, este un înger al lui Dumnezeu, căci te învață să-L cunoști și să-L iubești, să descoperi frumusețea vieții în Hristos, să iubești pe oameni, să te ferești de păcat și să te îngrijești de mântuirea sufletului. Dacă în viață agonisești cărți sfinte în locul banilor, urmașii s-ar folosi de pe urma lor; iar dacă le-ar vinde, tu nu vei pierde folosul lor și ți se va socoti ca o milostenie sufletească, pentru că oriunde vor ajunge cărțile sfinte, vor răspândi lumină și vor aduce sufletele la cunoștința de Dumnezeu. Iar dacă vor rămâne după tine bani sau averi și urmașii le vor cheltui în păcate, nu numai că nu te vei folosi cu ceva, ci vei fi găsit vinovat că, prin zgârcenia și lăcomia ta, ai dat urmașilor prilej de păcate.

Dacă faci praznic mare, încât să hrănești tot satul, dacă îmbraci pe cei săraci cu haine noi, dacă faci chiar și biserici din temelie, nu se supără atât de mult vrăjmașul, ca atunci când dai cuiva o carte bună de citit, o carte creștinească în care să poată vedea, ca într-o oglindă, starea lui sufletească de decădere morală și de păcătoșenie.

Premiera unui film pentru istorie

În ziua de 1 septembrie 1912, a avut loc la cinematograful „Eforie” din București premiera filmului „Independența României: Războiul Româno-Ruso-Turc 1877”. Realizarea filmului cu o durată de 80 de minute și cu o acțiune intensă reprezintă o performanță remarcabilă pentru vremea respectivă, în care experiența creației cinematografice lipsea aproape cu desăvârșire din România.

Filmul s-a bucurat de un considerabil succes de public, stârnind sentimente patriotice atât în Regatul României, cât și în rândul românilor din teritoriile aflate încă sub stăpânire austro-ungară. Publicațiile străine, cu precădere cele din Franța, au elogiat performanța tehnică, încadrând filmul românesc într-o nouă eră a cinematografiei.

Conform constrângerilor tehnice ale vremii, filmul este mut, iar cursul acțiunii este segmentat de cadre negre cu text alb, care introduc sau explică scenele. Cadrele sunt fixe, realizate fără procedee de „travelling”, iar construcția scenelor se bazează pe tehnici teatrale.

Scenariul este fidel realității istorice și îl are între protagoniști pe Peneș Curcanul, personaj al poeziei lui Vasile Alecsandri, care are în spate povestea reală a eroului Constantin Țurcanu.

Distribuția a fost alcătuită cu actori ai Teatrului Național București

și ai altor teatre bucureștene, între care Aristide și Constanța Demetriade, Constantin Nottara și Elvira Popescu.

Producția a fost susținută cu bani din partea producătorilor, Grigore Brezeanu și Leon Popescu, cu fonduri strânse prin Societatea Cinematografică a actorilor Teatrului Național, prin contribuția Casei Regale și cu participarea Ministerului de Război, care a pus la dispoziție atât fonduri, cât și trupele necesare filmărilor.

Filmul se încheie cu o scenă reală de la aniversarea a 35 de ani de la victoria în război, care avusese loc cu doar câteva luni înaintea premierei. Povestea realizării acestui film este reluată în filmul „Restul e tăcere”, în regia lui Nae Caranfil, lansat în anul 2007.

Foto: ro.wikipedia.org

Patriarhul Ilia al II-lea al Georgiei

Un nou sondaj de opinie realizat printre georgieni îl desemnează pe Patriarhul Ilia al Georgiei drept cea mai populară și de încredere personalitate din această țară, cu o susținere de 89%. Biserica Georgiei se bucură și ea de sprijinul a 85% din populație, fiind depășită doar de Armată, cu 89%. La momentul întronizării, 25 decembrie 1977, întâistătătorul Bisericii Georgiei, Patriarhul Ilia, păstora 15 dioceze cu doar 30 de biserici. Astăzi, numărul diocezelor a ajuns la 47, iar cel al parohiilor, la aproximativ 2000. (orthochristian.com)

Întârzierile aduse în implementarea acordurilor de pace în Sudanul de Sud au provocat noi pierderi de vieți omenești. Pe fondul acțiunilor întreprinse de guvernul sud-sudanez de dezarmare a grupurilor de civili înarmați, în statul Jonglei au avut loc mai multe atacuri sângeroase, dintre care unul a fost îndreptat împotriva Bisericii anglicane „Sfântul Luca” din localitatea Makol Chuei.

Diaconul bisericii, împreună cu alți 31 de credincioși au fost uciși în timpul atacului, alte 20 de persoane fiind rănite, iar biserica și clădirile din jur au fost incendiate. Deși majoritatea populației din Sudanul de Sud este creștină, rivalitățile tribale au dus la pierderea a mii de vieți omenești în ultimii doi ani. (churchtimes.co.uk)

În Sudan, stat preponderent musulman, lucrurile stau și mai rău pentru comunitățile creștine. Aflat în continuare în sinistrul top al celor mai periculoase țări pentru creștini, Sudanul este teatrul a numeroase violențe îndreptate împotriva creștinilor. Deși, oficial, creștinismul este tolerat în această țară, autoritățile depun minime eforturi în a aplana conflictele și a pedepsi făptașii. Cazul celor trei biserici, dintre care una ortodoxă, incendiate, fiecare, de două ori în mai puțin de o lună – pe 28 decembrie și pe 16 ianuarie –, din statul Nilul Albastru (aflat la granița cu Etiopia și Sudanul de Sud), nu a fost rezolvat nici până astăzi. (orthochristian.com)

Sursa: ambioni.ge/oc-media.org

Vrei sa te implici?

Toți cei care vor să aducă un pic de bucurie semenilor pot sprijini, ca voluntari, acțiunile sociale. Avem nevoie de o echipă mai mare. Vino în echipa Asociației Umanitare Tadeu! Împreună vrem să facem viața mai liniștită pentru semenii noștri.

E-mail: asociatiaumanitaratadeu@gmail.com

Telefon: 0731 955 215

ASOCIAȚIA UMANITARĂ
TADEU

CONTRIBUȚIA ANUALĂ

Ne dorim mereu să facem din Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă” un spațiu primitor și civilizat. Contribuția anuală de 100 de lei/ familie ne este de mare ajutor în acest sens.

Vă mulțumim!

Foto Coperta 4: Mircea FLORESCU

MASA SOCIALĂ DE SÂMBĂȚĂ

În continuare există o listă deschisă pentru cei care doresc să ofere masa socială de sâmbătă. Masa de sâmbătă este dedicată persoanelor cu posibilități materiale reduse și este un prilej de a da pomana noastră sufletelor celor adormiți.

Program liturgic | 24 august - 6 septembrie

MARȚI, 25 AUGUST

- > 06:00 - Sfânta Liturghie
- > 07:30 - Program de spovedanie

MIERCURI, 26 AUGUST

- > 18:00 - Sfântul Maslu

VINERI, 28 AUGUST

- > 21:00 - Priveghere de noapte

SÂMBĂȚĂ, 29 AUGUST (+) *Tăierea Capului Sfântului Proroc Ioan Botezătorul*

- > 18:00 - Vecernia și Paraclisul
Maicii Domnului

DUMINICĂ, 30 AUGUST

- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

MARȚI, 1 SEPTEMBRIE

- > 06:00 - Sfânta Liturghie și Te Deum
- > 07:30 - Program de spovedanie

MIERCURI, 2 SEPTEMBRIE

- > 18:00 - Sfântul Maslu

VINERI, 4 SEPTEMBRIE

- > 18:00 - Acatistul Sfântului Haralambie
- > 18:30 - Program de spovedanie

SÂMBĂȚĂ, 5 SEPTEMBRIE

- > 10:00 - Parastase*
- > 18:00 - Vecernia și Paraclisul Maicii Domnului

DUMINICĂ, 6 SEPTEMBRIE

- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

*dacă sunt anunțate din timp

📍 Strada Franceză nr. 1, sector 3, București
✉️ mihaigojgar@yahoo.com
🌐 www.sfantuldumitruropa.ro
📘 facebook.com/revistadimitrios
📷 bisericasf.dumitruropa
🏦 BCR, Agenția Libertății - RO95 RNCB 0069 1109 8613 0001